06 1/2p6+

…ocesów III

…manus – Sollohub.

… Sorocyna – Paňkowski – Chreptowicz

3. Pióro – Żaba.

4. Przyna.

5 Przyjacielski. Zdziewski. Horwowski. Kaminiewicz.

6. Horpowski – Zabrzeżycki

7. Wysupolski – Terlecki – Zaborowski

8. Sanguszko – Mouszewicz – Piotrowski.

9 — —

10. Dominikanie – Szamocki – Kotyliński.

11 Czartoryski – Cystersi.

12. Sumyski – Rembowski

13 Niemcewicz – Cystersi.

14 — Rembowski

15 Rembowski – Czartoryski.

16. Świrzanowski – Rembowski.

17 Rembowski – Niemcewicz.

18. Smyski – Cystersi.

19. Basz – Zdanowicz – Kurcewski –

20 Chojecki Tomkowicz – Poziemkowska.

21 — —

22 Murawko – Kownaccy, Chojecki.

23. Chojecki (Chojeccy) – Jankiewicz – Bogusławski.

24. — —

25 [Chojeccy.

26. Tomkowicz – Chojecki.

27. Korsak – Laskarys – Tyszkiewicz – Plater.

28. Abramowicz. Laskarys. Horain.

29. Laskarys – Tyszkiewicz Horain.

30. Zabiełło – Laskarys

31. Horain. Plater. Laskarys

32. — —

33. Laskarysowie.

34. Laskarys – Makowiecki.

35. Radziwiłł – Laskarys.

36. Korsak – Laskarys.

37. Plater – Laskarys.

Juszkiewicz – Gorgmata – Sorokas

38 –

39 – Benedyktynki – Bukarewicz.
40. Bohrewicz – Woltowiczówna
41. — —
42 — —
43. Pękalski – Ćwiata.
44. Alexandrowicz. Kopelowicz. Domanicki – Tepter
45 — —
46. Maleszewski – Bernardynki.
47 — —
48 — —
49. — —
50 – Łaniewski. Mokrzecki.
51 — — Nowicewicz.
52. Urbanowicz – Mokrzecki
53 Łaniewski – Mokrzecki.
54. — —
55 Jelscy – Ćwiński.
56 Janowski – Wołodkowicz.
57. Oskierkowie – Sinkiewicz – Nierabitowski.
58 Tuchanowski. Sinkiewicz Oskierko Korwyn.
59. — —
60 — —
61. Nierabitowscy.
62 — — Sinkiewicz.
63 — —
64 — — Tuchanowski.
65 — — Wolan.
66 — —
67 — Tomaszewicz.
68 — —
Tomaszewicz
69. Oskierko.
70 Tuchanowski – Sinkiewicz – Oskierko.

5. 53

ODPOWIEDZ

WWch JPPw Tadeuſza i Joanny z Kublickich Przyſieckich Woyskich Pttu Orſzańskiego.

PRZECIWKO:

WWm JPPm Zdroiewskiemu Sędziemu Grodz: Orſz: Teofili Przyſietkiey Strażnikowey Smoleń: Matce, Dadzibogowi i Annie z Korzeniewskich Kaciuciewiczom, Janowi i Barbarze z Korzeniewskich Hornowskim.

§.

w Sześciu Punktach.

w Pierwſzym: względem należności Sądu w Trybunale, a nie w Ziemſtwie Orſzańſkim i przeto względem nikczemności Kondemnaty Ziemſkiey Orſzańſkiey.

w drugim: względem trojakich pen, jednych Ewokacyirych za pozwanie extra forum, drugich za wciągnie ewokacyine ſprawy extra Regeſtrum wedle Konſt: Konſt: 1764. titulo Trybunał i titulo Regeſtra, trzecich za zły i fortelny przewod Prawa wedle Art: 41. to jeſt 24. niedziel wieży i 12. rubli groſzy.

w Trzecim Względem złości Tradycyi i intromiſſyi, a zatym z rehabicyi Dąbrowki, Limpamburga, Drozdow, Wenecyi, Karczmy, Młynu, Jezior z przynależnościami za Ewokacyiną kondemnatą odiętych, tudzież Inkwizycyi, Kalkulacyi, Weryfikacyi a razem względem nieprzyzwoitey proźby W. Zdrojewſkiego warunku takowey Poſſeſſyi.

w Czwartym: Względem dwojakich pen Kontrawencyinych nienależnie przez W. Sędziego Zdrojewſkiego zapretendowanych.

w Piątym: Względem Reindukcyi do Juryzdyki Łukomſkiey przez W. Zdrojewſkiego zażądaney.

w Szóſtym: Względem potrzeby nakazania Kopii Spraw i Komportacyi Dokumentow pod juramnntem na kognicyą ſprawy ſamey z Dokumentow przez Zdrojewſkiego reprodukowanych i przez Komportacyą złożyć ſię powinnych.

Co do pierwſzego Punktu:

Ze trzech przyczyn, zła jeſt kondemnata, raz; że Ewokacyina, powtòre że nieſtopniowa, potrzecie że ex illicito motiwo podſtępna a wedle ſłòw Statutu fortalna.

§§.

Pierwſza z porządku przyczyna na upadek kondemnaty, a razem na należność Sądu w Trybunale na tych naſtępnych niezbitych prawdach gruntuje ſię.

Ze ani z proceſſu, ani z przepiſu prawa ſprawa teraźnieyſza nienależała do Ziemſtwa Orſzań:

z Proceſſu Ziemſtwo Połockie było Sądem właściwym, bo tam Dekreta pozapadały ex libera fori acceptatione.

Korsak

1774. Febr: 3. Dekret Ziemſki Połocki.

w Słowiech:

„ Względem zaś Maiętności Slidca i attynencyi oney, ſignanter Ju-„ ryzdyki przed ſobą forum legatimando, aktorat jakowickich „ po wyżey wyrażony, jako do tychże Dóbr Slidca regulowany „ przyłączyliśmy i dalſzy proceder nakazaliśmy.

Zaś w ſamey ſprawie Kopie Spraw z Komportacyą Dokumentow między Przyſieckiemi Staroſtami Bieckimi, a Jchmość Pannami Korzeniewſkimi Krayczyczankami, Orſzań: jako też Teofilą Przyſiecką i dalſzymi na wzajemną inſtancyą zadeterminowane. *Czytać tenże Dekret.*

Po zapadłych Dekretach nie do innego Sądu, tylko do tegoż ſamego pozywać i tam rozprawować ſię nakazuią Prawa Art: 21. z Rozd: 4. i Konſt: 1764. titt: Trybunał, *czytać.*

§§.

z Przepisu zaś Konſtytucyow póżnieyſzych Sąd Kommiſſyiny, w oſtatku Trybunał, jako na po Kommiſſyiną ſprawę ſtał ſię Sądem właściwym.

Po rozpoczętym bowiem w Ziemſtwie Połockim Procederze Teofila Przyſiecka z Potomſtwem ſwoim z pierwſzym Mężem Korzeniewſkim ſpłodzonym, to jeſt Barbarą Korzeniewſką teraz Hornowſką Córką ſwą uzyſkała Konſtytucyą Sąd Kommiſſyiny determinuiącą.

1775. *fol:* 731. *tit: determinacya Sądu na żądaną między Urodzoną Przyſiecką Czeſzn: Smoleń: a Urodz: Tadeuſzem Sędzią Grodz: Połockim, Dominikiem Przyſieckiemi i innemi rozprawę czytać.*

Dwie potem późnieyſze Konſtytucye, jedna 1776. *tit: Deklaracye o Kommiſſyach* Sąd Trybunału na rozprawę udeterminowała, druga 1784. *titt: Trybunał Główny W. X. Litt:* Regeſtr Taktowy Extraordynaryiny w Trybunale po Kommiſſyinym ſprawom naznaczyła. *Czytać one.*

z Oboyga zatym i z Proceſſu i z przepiſu praw gdy Ziemſtwo Orſzań: nie było Sądem właściwym, Kondemnata więc wnim, Roku 1784 Januar: 12. jeſt Ewokacyina.

Będąc zaś Ewokacyiną kondemnatą, choćby innych niemiała bezprawiów, choćby nie przeſtompiła przepiſów Prawa co do ſtopniow, choćby nie było ex illicito motivo y fortelna, doſyć byłoby na upadek oney Konſt: 1726. *titulo terminy y Repartycye* nullitatem Ewokacyinych kondemnat zakładaiący. *Czytać.*

Z pierwſzey więc przyczyny Sąd jeſt właściwy w Trybunale, a kondemnata Ziem: Orſzań: Ewokacyina.

§.

Druga przyczyna do upadku kondemnaty, że nie ſtopniowa, którey taka jeſt pewność.

Sprawa między Stronami jeſt o Aktorſtwo Slidca, a w takich ſprawach nie naſtępuje inaczey Captatum tempus, tylko albo po Dekrecie Oczewiſtym, gdy nie ſtawa, albo po dwòch Kondemnatach, gdy ſię kto trzeci raz kondemnuje, taki jeſt przepis

Konſtytucyi 1764. *titulo Exekucye w słowiech:*

„ A w Sprawach Sukceſſyinych, tudzież o Dziedzictwo Dòbr, o kognicyą między Prawami, o Aktorſtwo gruntòw (non præjudi-„ cando Juryzdykcyi Podkomorſkiey) winnych ſimplitium In-„ juriarum Sprawach, po dwóch Exekucyach za trzecim Kontu-„ macyinym Dekretem. Po appellacyach zaś a minoribus Sub-

„ ſel-

„ feliis, za pierwszym Kontumacyinym w Trybunale otrzyma-
„ nym Dekretem, & similiter w Sprawach, w których ante
„ hanc legem zaszły Kontumacyine Dekreta, tedy po otrzyma-
„ nym jednym post hanc legem Kontumacyinym Dekrecie, po-
„ danie Dóbr *cum forti Executione, mota nobilitate sub privatione offitio-*
„ *rum quovis captato tempore subsequi powinno.*

A tu zwrócić się uwagą, do Kondemnaty Ziem: Orszań: przez Hornowskich y Teofilę Przysiecką na Wóyskich Przysieckich w Ru 1784. Januarij 12. dnia otrzymaney, jezeli słusznie w niey dopisany tenże stopień captati temporis.

Teofila Przysiecka, ani Hornowscy żadnego nie uzyskali poprzedniczego Dekretu, ni Oczewistego, ni Kontumacyinego, ani ich nie złożyli.

Złożony zaś Dekret Ziem: Połocki Ru 1774. Febr: 3. Inekwitacyą do Slidca decyduiący, nie należnie y ustronnie jest do WW. Wóyskich Przysieckich zastosowany, bo On na Instancyą Jakowickich tudzież Anny y Barbary Korzeniewskich oddalił od possesyi Slidca Teofilę, Korzeniewską Matkę onych z Opiekunami jey Zambrzyckim y Kostrowickim, nie zaś Przysiecką Wóyskę, ani Juryzdatorki WW. Wóyskich Przysieckich, Wołczkowę y Wereszczyńskę z Domu Kublickie, naturalne po Józefie Kublickim Oycu swym Aktorze tegoż Slidca Sukcessorki.

Nie odsądzone też Juryzdatorki Przysieckich Wóyskich, ani sama Przysiecka Wóyska, Dokumenta na Aktorstwo ich Slidca nie rozpoznawane, ani reprobowane tymże Dekretem, bo w ich Kategoryi nie Inekwitacya, ale Kopia Spraw y komportacya decydowana.

Słowem Dekret ten inekwitacyą sądzący między Matką, a Córkami był Dekretem Jednostronnym, spór o doczesną possesyą Slidzca między nimi rozwiązuiący, naymniey do Wóyskich Przysieckich ani Juryzdatorek ich nie stosuiący się, tylko samą jedną Teofilę Przysiecką z jey Opiekunami do ulegania onemu nakłaniaiący.

Wóyscy Przysieccy z Głowy Oyca swojego Józefa Kublickiego y za nabyciem od dalszych Córek onego będąc Aktorami, nie wzięli żadnego opisu od Teofili Przysieckiey, która odsądzona od Possesyi, ani po odsądzeniu oney za jey opisem weszli do Possesyi Slidca.

Zatym Art: 73. z R. 4. y Konst: 1726. titulo Dobra Onerowane wskazami y przezyskami: nie właściwie do Wóyskiego Przysieckiego y possesyi jego Slidca, a razem do utrzymywania niestopniowey kondemnaty Ziem: Orszań: nad przepis Konst: 1764. właśnie jakby po Dekrecie Oczewistym, ad captatum tempus uzyskaney zastosowane, bo tych Praw przepisy w ten czas Possessorów za skonwinkowanych rozumieć każą, kiedyby weszli do Possesyi za opisami Osob Prawem przekonanych.

Służyłyby te Prawa Sędziemu Grodzkiemu Orszańskiemu y jego Juryzdatorom Hornowskim, gdyby okazali; że Wóyscy Przysieccy od Teofili Przysieckiey odsądzoney wzieli jaki Dokument na possesyą Slidca.

Lecz kiedy inaczey jest, kiedy Possesya Slidca Wóyskich Orszańskich nie jest z stopnia Teofili Przysieckiey, ale za opisem Jakowickich odstępuiących y przelewaiących też wygraną przez siebie Inekwitacyą wespół z possesyą Slidca. Dowodzi tey prawdy.

1774. Junij 15. Dokument wieczysto ugodliwy od Jakowickich Woyskim Przysieckim wydany, *który czytać.*

Jakowickim zyskuiącym Inekwitacyą samojednym Possessya do rozprawy warowana tymże Dekretem Ziemskim Połockim.

Słowa Dekretu 1774.

„ Post subsecutam Inequiiationem WW. JPanom Jakowickim Ma-
„ jętności Slidzca omnimodam securitatem Possessyi do rozpra-
„ zabespieczamy.

Dekret zatym ten, co do Possessyi Slidzca, kiedy nie jest przeciw Jakowickim, ale przez nich samych przeciw Teofili Przysieckiey uzyskany y przez nich na Wóyskich Orszańskich Przysieckich', jako Aktorow przez Dokument recessowany nie mógł służyć do zapisywania stopnia captati temporis w kondemnacie Ziemskiey Orszańskiey przez Teoplę Przysieckę y Hornowskich uzyskaney.

Ważnie wszakże? czyli nieważnie Jakowiccy odstąpili Dekretu? y przeleli Possessyą Slidzca Woyskim Przysieckim, nie czas teraz przyganiać Dokumentu, wprzód trzeba uczynić onego kognicyą, a kognicya być nie może bez uprzedzoney kopii Spraw, y komportacyi Dokumentow na kognicyą Aktorstwa, bo tak nauczaią Konstyt: jedna 1726. *titulo* Munimenta, etiam consentientibus partibus bez kopii Spraw do rozprawy niedopuszczaiąca, druga 1764. *titulo* Dyllacye. *Które czytać:*

Po pierwszym Dekrecie Ziemskim Połoc: nastąpił drugi, do którego mieli swóy Aktorat Jakowiccy, y Barbara Korzeniewska, teraz Hornowska, z Woyskiemi Przysieckiemi. *Widzieć w Dekrecie powtórnym na karcie* 59. *y Decyzyą przyłączaiącą ony Ru* 1774. *8bra* 4. *na karcie* 95. *Czytać.*

Wzajemnie Woyscy Przysieccy przeciw Barbarze Korzeniewskiey teraz Hornowskiey, y jey Opiekunom swóy Aktorat, tegoż Roku, Miesiąca y dnia łączyli do warowania Possessyi, *widzieć ich Aktorat na karcie* 11. *y łączenie na karcie* 95.

Po złączonych wzajemnych Aktoratach in continuatione sprawy od Ru 1774. między innemi Akcessoryinemi wyrokami, warowana Possessya wszystkim stronom do rozprawy finalney, a zatym y Przysieckiemu w tenczas na Possessyi Slidzca będącemu dnia 20 Januar: Ru 1775. od karty 101. do 102.

Słowa Dekretu:

„ Interea My Urząd Ziemski Województwa Połockiego omnimodam
„ securitatem Possessyi Dóbr, gruntow, Lasow, łąk, Placow
„ y Jezior, wszystkim stronom juxta actualem Possesionem an-
„ tiquum usum a quovis ulteriori impetitione & violentiis, do
„ rozprawy finalney, jak naymocniey warowaliśmy y ubespie-
„ czyli.

§.

Nie mogą zaś mówić Hornowscy, że warowanie Possessyi nastąpiło po zrzeczeniu się Opieki Jakowickich nad Barbarą Korzeniewską, bo w dalszym ciągu rozprawy po zawarowaniu Possessyi, z Aktoratu Barbary Korzeniewskiey teraz Hornowskiey, nietylko z Przysieckim, lecz y z innemi o inne Dobra maiącey sprawę, d. 24. 8bra Ru 1775. Proceder nakazany. *Czytać Dekret od karty* 127. *do* 128.

Utrzymywał tę Opiekę Jakowicki, konwinkował innych o inne Dobra Turzycę y Korzeniewkę, a z innym zyskiwał Inekwitacye dla siebie y Barbary Korzeniewskiey, co do kondemnat z Aktoratu Barbary Korzeniewskiey, na karcie 123. o Folwark Turzycę z Odyńcami, co do oczewistego wyroku z Zdanowiczami

Inekwi-

Inekwitacyą do dwóch włok w Korzeniewce decyduiącego na karcie 206. *Czytać Dekret.*

Zrzeczenie się zaś Opieki przez Jakowickiego, że nastąpiło nie w Akcessoryinych, ale w pryncypalnych wyrokach, y w tenczas sama tylko salwa jey z nakazanego Procederu po zrzeczeniu się Opieki zachowana; *Czytać tu zrzęczenie się y salwę zachowaną w Dekrecie Ru 1776. na karcie 201.*

§§.

Nie tak zaś jest, jak mòwią Hornowscy: że ten Dekret warujący Possessyą wszystkim, a zatym y Woyskim Przysieckim do rozprawy finalney stanoł in Præjuditium Barbary Korzeniewskiey.

Bo ona nigdy tegoż Dekretu nie manifestowała znaiąc regularność onego, wygrywaiąc w Dobrach innych z innemi Inekwitacye do Turzycy y Korzeniewki.

Owszem do satysfakcyi tegoż Dekretu sama Hornowska do Ziemstwa Orszańskiego wynosiła po Jakowickich żałoby.

1784. Januar: 12. Dekret Kontumacyiny Ziem: Orszań: na Przysieckich, a w nim żałobę co do Jakowickich *Czytać.*

w Słowiech:

„ Ante omnia do satysfakcyi dwóm Dekretom, jednego Ru 1774.
„ drugiego Ru 1776. 9bra 16 dnia w Ziem: Połockim zapadłych
„ do uznania inekwitacyi, do części Folwarku Turzycy i Ko-
„ rzeniewki.

Wynosząc zaś taką żałobę Barbara z Korzeniewskich Hornowska z Jakowickiemi Opiekunami swoiemi znała to dobrze, że temi Dekretami Jakowicki z instancyi Barbary Korzeniewskiey nie sądzony, i że z nim pierwszym kroć raz pozwanym, nie może być rozprawa tylko po kopii spraw i komportacyi Dokumentow.

Dla tego też z nim, jako w sprawie nie sądzoney zgodziła się na kopią spraw i wolność mòwienia o komportacyą zachowała. *Czytać tenże Dekret co do Jakowickich.*

Za cóż na kopią spraw i komportacyą Dokumentow zgodzili się Hornowscy? czemu do Korzeniewki i dalszych Dóbr nie mówili o inekwitacyą jako po Dekretach oczewistych, wszak Konst: 1764 Titulo dyllacye w sprawach osądzonych, żadnych dyllacyi nie dopuszcza, bo znali, że onemi Jakowiccy nie sądzeni.

Otoż gdy Hornowsccy Dekreta dwa rzeczone przez Jakowickich uzyskane, za nie należne przeciwko im użycie osądzili, zgadzaiąc się na kopią spraw, jakże teraz mogą przeciwny swóy sentyment utrzymać, że Jakowiccy byli skonwinkowanymi w tenczas przez Dekret Ziemski Połoc: inekwitacyą dla nich sądzący, kiedy recessowali od tegoż Dekretu z Possessyą warowaną Slidziecką na Woyskich Przysieckich, i jak śmieią mówić, że sprawa w stopniu Jakowickich z Przysieckiemi Woyskiemi jest o skutki Dekretu pierwszego, kiedy Dekret i Dokumentem przez samych Jakowickich i Dekretem póżnieyszym w Ru 1775. waruiącym Possessyą zniesiony, i kiedy sprawa z Woyskiemi w stopniu Jakowickich w ròwnym jest stanie Akcessoryinych dyllacyow jak i z Jakowickiemi.

Zatym gdy tak jest, iż w sprawie Barbary Korzeniewskiey teraznieyszey Hornowskiey, żaden oczewisty z Woyskimi Przysieckimi nie poprzedził Dekret, ani o Possessyą, ani o Aktorstwo Slidzca, i gdy sami na to zgodzili się Hornowscy w Kategoryi z Jakowickimi, zapisuiąc kopią spraw.

Gdy powtòre Teofila Przyſiecka Matka i Barbara Korzeniewſka teraz Hornowſka Córka, zgodzili ſię na Seymie zyſkuiąc Kommiſsyą z Woyſkim Orſzańſkim na ten czas Sędzią Grodzkim Połoc: Przyſieckim i innymi, że ſprawa ich zaczynać ſię powinna od Akceſſoryinych ſtopniow wedle porządku Prawa i gdy w tym brzmieniu zyſkali Konſtytucyą udzielną co do reguł ſwoich żadnym późnieyſzym Prawem nie zniesioną, prócz przemiany Kommiſſyinego Sądu na Sąd Trybunalſki.

Słowa Konſt: 1775. *na karcie* 731.

„ w Sprawie między Urodzoną Teofilą z Wawrzeckich, pierwiey „ Korzeniewſką Krayczyną Orſzańſką, potym Przyſiecką Cze„ ſznikową Smoleń: i jey pierwſzego Małżeńſtwa Sukceſſora„ mi, a między Urodzonym Tadeuſzem Sędzią Grodzkim Połoc„ ckim i Dominikiem Przyſieckiemi, oraz między innemi w je„ dność intereſſu wpływaiącymi ſtronami o Dobra Łukoml i Sli„ dziec w Powiecie Orſzańſkim leżące i o attynencyi onych, „ tudzież o ruchomość dyfferencyi i inne wſzelkiego rodzaiu pre„ tensye zachodzącey, przybliżaiąc prędſzą rozſądzenia ſię ſpra„ wiedliwość na oſtateczne rzeczoney ſprawy we wſzelkich Ka„ tegoryach ułatwienie, Kommiſſyą determinuiemy &c. którzy „ to Kommiſſarze &c. do rozſądzenia wſzelkich między ſtrona„ mi zachodzących w zapozwach i żałobach tychże ſtron &c. „ wyrażonych ſporow kweſtyi i pretensyi przyſtąpią, *i też kweſtye, oraz pretensye po uprzedzonych wedle zwykłego porządku Procedowania Akceſſoryinych ſtopniach, podług Praw W. X. Litt:* i ſprawie„ dliwości non obſtante contumatia &c. udecyduią.

Zgodziwſzy ſię zatym Hornowscy, że ſprawa ich jeſt Akceſſoryina ſtopniow Akceſſoryinych potrzebuiąca, zgodzić ſię, więc powinni, że z przeſtępſtwem Prawa ad captatum tempus w Ziemſtwie Orſzańſkim kondemnowali Woyſkich Przyſieckich nie maiąc żadnego poprzedniczego oczewiſtego Dekretu, ani co do Poſſeſſyi, ani co do Aktorſtwa z tymiż Woyſkiemi Przyſieckimi.

§§.

Trzecia Przyczyna do upadku Kondemnaty: że ex illicito motivo tak ſię uſprawiedliwia.

§§.

Nie Plenipotentem, ale ſpólnikiem ſprawy był Dadzibog Kaciuciewicz, iako maiący za ſobą Annę Korzeniewſkę rodzoną Sioſtrę Barbary z Korzeniewſkich Hornowſkiey, a Córkę Teofili Przyſieckiey, bliſkie do konwikcyi przekonanie.

Kaciuciewiczowie z Teofilą Przyſiecką Matką swoią mieli ſprawę w Ziemſtwie Połockim y na inſtancyą ich rownie, iako i Jakowikich odsądzona od Poſſeſſyi Slidzca.

1774. Febr: 3. Dekret y Aktorat ich przeciw Przyſieckiey na karcie 81. *czytać.*

Odsądzona zaś, iako niemaiąca żadnych zapisow, to tak tenże Dekret świadczy.

Nie maiąc zatym żadnych Zapisow, iakież mogła dać mniemanym Plenipotentom Zięciowi i Córce Kaciuciewiczom.

Powtòre: będąc od Zięcia i Córki Kaciuciewiczow Teofila Przyſiecka Matka ich pozwana, iakiż na to sentyment pozwolić może, żeby Kaciuciewiczowie byli iey Plenipotentami, bo iak to pogodzić, żeby y z Matką rozprawowali ſię, i w teyże ſprawie od Matki przeciw ſobie należeli.

Bar-

Barbara Korzeniewſka teraźnieysza Hornowſka do Roku *1776.* była pod opieką Jakowickich, była zatym nie zdolna ſtanowienia Plenipotentów.

Jakowiccy zaś przez Kaciuciewiczow byli pozywani do Ziemſtwa Połoc: o zabor Dokumentow Slidzieckich, o Dobra Turzycę y o zabor wszelkiey po Oycu Ruchomości, y pospołu w Ziemſtwie Połockim rozprawali ſię. *Czytać Aktorat y żałobę w Dekrecie Ziem: Połockim Roku 1774 zaczętym, a w Roku 1776. ſkończonym od karty 81. do 82.*

Zatym ani Barbara Korzeniewſka, iako na ten czas nieletnia, ani Jakowiccy iey Opiekunowie, iako w Procederze z Kaciuciewiczami będący, nie mogli Plenipotentować tychże Kaciuciewiczow przeciwko Przyſieckim, a razem y przeciw sobie, nierozdzielny wiodąc Proceder.

Plenipotent wedle Artyk: 56. z Rozdz: 4. powinien bydź Urzędowym zapisem umocowany, czemuż do konwikcyi Plenipotentow swoich Urzędowego wypisu z Kſiąg nie wyieli? kto ich? y kiedy Plenipotentował.

Słowa Załoby w Dekrecie Ziem: Orszańskim Roku 1784. *Teofili Przyſieckiey y Hornowskich przy Aktoracie Taktowym z Kaciuciewiczami.*

„ Jż co Obżałowany W. Kaciuciewicz wziąwszy Papiery do dochodzenia „ Maiętności Slidzca w Powiecie Orszańſkim z WW. Tadeuszem „ y Joanną z Kublickich Przyſieckim &c. iako to Prawo wieczyſte z „ Jntromiſſyą, Jnwentarzem, oraz Proceſſa, Pozwy, Dekreta, Działy, Liſty Urzędowe Teſtymonialne.

Pozywaiąc zaś Jakowickich do tegoż Ziemſtwa, iako Opiekunow, obwiniaią ich, *że też same* Papiery przez Opiekuńſką Dyspozycyą wzięte dotąd nie wrócone.

Słowa żałoby po Jakowickich:

„ Papierow Aktorſtwa Slidzca, Korzeniewki y Juzyzdyki Łukomskiey, tudzież Liſtow Poiezdżych i Teſtymonialnych Urzędowych nie wracacie.

W końcu teyże Załoby proszą komportacyi na Jakowickich i przy zgodzeniu ſię na kopią spraw wolność sobie mòwienia o komportacyą circa principale zachowuią, *czytać tenże Dekret Ziem: Orszańſki Ru 1784: i takie w nim żałoby.*

Jakież Papiery Teofila Przyſiecka y Hornowſka Córka do Plenipotentowania Kaciuciewiczom powierzyły? kiedy sami przez żałobę po Jakowickich wynieſioną, wyznaią, że z opieki onych wrócone zoſtały.

Kiciuciewiczów mniemanych Plenipotentow o zdradę i zatrzymanie Papierow, niby do oka obwiniaią.

A zdradliwi niby ich Plenipotenci, tak powolni sentymentom Matki y Sioſtry swoiey, że nie maiąc żadnych w mniemanym Plenipotentowaniu Papierow, owszem iedno rozumieiąc z Matką y Sioſtrą, własny swóy Dokument Aſſekuracyiny od Woyſkiego Przyſieckiego sobie dany w dacie 1775. Marca 19. in originali onym powierzyli z którym teraz Zdroiewſki Wlewkowy od Hornowſkich Aktor popisuie ſię, chociaż iego teraz bez Kopii Spraw kognicya niewolna. *Widzieć tenże Dokument z Produktu Zdroiewſkiego złożony.*

Oſkarżeni powtóre o zdradę mniemani Plenipotenci, o kondykt z Przyſieckiemi, tak przychylni dla tych, że Przyſieckich być ſię okazują, iż na krzywdę ich jednomyślną z Aktorami ſwojemi wynoſzą Załobę dopomagając do utwierdzenia Taktowego z ſobą Regeſtru.

Przyznają się do potrzeby swoich Aktorow przez swoią żałobę Rekonwencyonalną, że niby ich byli Plenipotentami i mieli papiery, i że jakoby też papiery pogorzały. *Czytać* przy Aktoracie trzecim Załobę Kaciuciewiczow przeciw Matce i Siestrze wyniesioną.

Pozorny koncept tych dwuch stron tworzących Regestr między sobą taktowy, ale barzo krzywy i w sekrecie nie tayny.

Powierzone niby do Plenipotentowania, Dekret Inekwitacyą sądzący do Slidzca, List Testymonialny Urzędniczy, Manifest o Juryzdykę Łukomską, wedle Załoby mniemanych Plenipotentow trzebaby wierzyć, że pogorzały.

Ale Reprodukcya tychże samych Munimentow, Dekretu Listu Testymonialnego Urzędowego, Manifestu pod Rokiem 1773 zaniesionego, a w Roku 1774. wyjętego, i oddanie ich z głosu in originali przez wlewkowego od Hornowskich Pretensora Zdrojewskiego wierzyć każą, że ani były w Ręku Kaciuciewiczow, ani pogorzały u nich.

Że takiemi przemyślnemi Załobami nie dowierzali Teofila Przysiecka i Hornowscy, żeby mogli zyskać do utworzonego w Regestrze Taktowym Motivum, łączenie aktoratu z Przysieckimi z Regestrow Ordynaryinych. Nayprzód tedy przywoławszy pierwszy Aktorat z Kaciuciewiczami z Regestrow Taktowych, podali do łączenia drugi swòy Aktorat z temiż Kaciuciewiczami z Regestrow Ordynaryinych, za podobnąż jak w Regestrze Taktowym Załobą do komportacyi Dokumentow, i uformowali między sobą niby sprzeczną Kontrowersyą o niemożność łączenia, widać jednak z Załob obustronnych, że nie tym celem one tworzone były, żeby rozłączone zostały.

Stawają Kaciuciewiczowie broniąc niby łączenia, ale milczą o tym że Konst: 1726. Tit: Konserwaty dwòch Aktoratow jednym Aktorom z jednemi stronami w jedney rzeczy mieć nie dozwala, milczą o tym, że Konst: 1764. sub ullo titulo ac prætextu pod nieważnością Dekretow do Regestrow Taktowych wciągać sprawy Orydnaryine zakazała, milczą nakoniec i o tym, że ich spòlnicza sprawa z Przysieckimi maiąca Sąd Kommissyiny przez Konstyt: 1776. wysłana do Trbłu.

W takim tedy składzie i sporze kondyktowym, niby po Kontrowersyach, a w rzeczy samey po sekretnym naradzeniu się in Præjuditium tertij układają Dekret złączający, jakich Konst: 1764. titulo o Dekretach Kondyktowych zakazała i nullitatem na one założyła. *Czytać.*

Po takim układzie Dekretu, Teofila Przysiecka i Hornowscy przyłączywszy przeciwko Przysieckim Woyskim Orszań: Aktorat, nayprzòd zkondemnowali Przysieckich, a z mniemanymi niby zdradliwemi Plenipotentami, których Art: 54. z Roz: 4. i Konstyt: pod nim, niemniey wedle Konstytucyi 1726. Titulo Agenci, i 1764. bez żadnych dyllacyi natychmiast sądzić każą, żeby się kondykt nie odkrył, że rzeczą samą są pomocnikami takiego tworu, nie praktykowaną ani z prawa dozwoloną Kopią spraw zapisują.

Otoż nie Dekret, ale Instrument nagotowany do dalszego w swoim czasie po Exekucyi ex illicito motivo prześladowania, bo po Kopiach Spraw, pewnieby jeszcze na munimenta wzięli do niekończoney potrzeby utrzymywania pod Regestrem Taktowym Przysieckich.

Nie

Nie tym celem Regeſtr Taktowy naznaczony, żeby godziło ſię koncypować pretexta do wyciągania Spraw z Regeſtrow ordynaryinych do Regeſtrow Taktowych, bo w takim zamiarze ſame Prawo byłoby nieſprawiedliwe dyſtyngwuiące Regeſtra, żeby dozwalało trudnić juryzdykcye motywami ſprawiedliwości przeciwnemi.

Łączyć z ordynaryinego do Taktowego nigdy niebyło wolnym z przepiſu praw, bo na cóżby zdał ſię podział Regeſtrow, myślić nie można, żeby dla przymnożenia pracy dla Sądu, bo w takim zamiarze doſyć byłoby jednego Taktowego Regeſtru na wſzyſtkie ſprawy.

Ktòraż ſprawa nie mogłaby być łączoną do Taktowych, gdyby ſię godziło, do każdey ſprawy wchodzi Plenipotent, Regent y Woźny, z któremi Regeſtr Taktowy Konſtyt: 1764. naznaczony, cóż byłoby trudnego zmyślić motywum, zmieſzać porządek Regeſtrow, czyli nowy motivi Regeſtr wykoncypować.

Czego wſzyſtkiego zakazała Konſtyt: 1764. *titulo Regeſtra Sądowe Trybunalſkie.*

Słowa Konſtytucyi 1764.

„ Regeſtr Taktowy, ktòry nieinaczey rozumieć ſię powinien, jak „ tylko w tych ſprawach &c. do którego Regeſtru etiam Sę„ dziowie Trybunalſcy żadnych ſpraw ſub ullo prætextu, czy „ to ex cauſis facti, czyli z dyfferencyi promenantibus, w Do„ mach ſwoich quocunque caſu wynikłych, ſtante charactere „ wpisywać, do Trybunału pozywać, lub Regeſtr Taktowy, „ czyli inny tentować, Szlachty aggrawować, ſub nullitate De„ cretorum, & refuſione damnorum nie powinni będą &c.

„ Te zaś wſzyſtkie Regeſtra nie przywięzuiąc ſię do dni maią bydź „ wołane tym porządkiem &c.

Loco 2do: „ Takowym tedy wyżey opisanym ſpoſobem non ſervato „ ordine dierum, wſzyſtkie wzwyż wyrażone Regeſtra, a w „ nich conſecutive naſtępuiące Aktoraty ſuo ordine wołane być „ maią.

Loco 3tio: „ Gdyby zaś ſprawy maiąc ſobie naznaczone Regeſtra nie „ mieſzały ſię, y ażeby żaden z Litygantow nie ważył ſię wpi„ ſywać Aktoratow ſub nullitate judicati y wpisu eliminatione.

Loco 4to: „ Ale ordine w tey Konſtytucyi expreſſo wołać, ani no„ wych Regeſtrow koncypować nie maią, y Dekreta hoc modo „ illegitime od ſtron otrzymane, nietylko nullitati maią być po„ dległe, ale inſuper otrzymuiący takowy Dekret ſeſsione wie„ ży Cywilney Niedziel ſześć ma być karany, cum ſolutione li„ tis expenſorum „. *Czytać titulo Regeſtra Sądowe Trybunalſkie.*

Taż Konſtyt: 1764. Regeſtra w Ziemſtwach y Grodach naznaczywſzy przez referencyą do Regeſtrow Trybunalſkich równy porządek wołania, y z niego ſądzenia udeterminowała.

w Słowiech:

„ Te zaś Urzędy Ziemſkie y Grodzkie, ſprawy Statutem y dalſzy„ mi Prawami ſądzić determinowane, ad mentem tychże Praw „ judicata ferować powinny będą, do których Regeſtrow ſpra„ wy, ſpoſobem o Regeſtrach Trybunału Głównego opisanym „ ingroſſowane, y też Regeſtra alternatim między ſobą tymże „ ſpoſobem, jako o Regeſtrach Trybunału opisanym, wołane y „ ſądzone być maią.

Mówią Zdrojewſki y Hornowscy; że Konſtyt: 1784. *titulo* Trybunał zakazuiąc łączenia z Regeſtrow Ordynaryinych do Taktowych pro futuro, nie naganiła Dekretow połączonych pro præterito.

Tak

Tak jeſt: że Konſtyt: 1784. zakazała pro futuro łączyć z Regeſtrow Ordynaryinych do Taktowych Aktoratow.

Wſzakże nieidzie zatym, żeby kondemnata Ziemſka Orszańſka otrzymana ex illicito motivo była dobra: bo Konſtyt: 1784. nie wſzyſtkie Dekreta, połączaiące od upadku zachroniła, naznaczaiąc Regeſtr Extraordynaryiny w Trybnale, ale tylko ſame Dekreta oczewiſte Trybunalſkie złączaiące do Taktowych.

Słowa Konſtytucyi 1784.

„ Jako też w ſprawach Dekretami oczewiſtemi Trybunalſkiemi ante „ hanc legem zapadłymi łączonych.

Po łączonych zaś w Ziemſtwach y Grodach nie chciała od upadku zachronić, gdy podobnego nie uſtanowiła prawa, ani pierwſzych uſtaw nie poprawiła.

Naco zaś nie ma późnieyſzego prawa, tam pierwſzych uſtaw pilnować ſię każe Konſtyt: 1764. *titulo* o Gleytach.

Zatym kiedy tą Konſtytucyą oſtateczną 1784. pierwſza Konſtytuc: Koron: 1764. zakazująca w ciągania ſpraw Ordynaryinych do Regeſtrow Taktowych y zakładaiąca nullitatem takich Dekretow, nie poprawiona co do Dekretow Ziemſkich y Grodzkich ex motivo połączonych.

Więc przez exekucyą Konſtyt: 1764. kondemnata Ziem: Orszań:, jako ex motivo illicito uzyſkana, niſzczeć y upadać powinna.

To zaś nic nie znaczy, co Zdrojewſki z Hornowſkiemi utrzymuiąc Sąd Ziem: Orſzań: a razem kondemnatę w złym przewodzie Prawa uzyſkaną, w zarzutach ſwych przynieśli.

1mo: Ze Obywatele Pttu Orſzań: po zakordonowaniu mieyſca Sądowego za powodem tylko Uniwerſału Roku 1773. w Ziemſtwie Połockim rozprawowali ſię, a przez Konſt: 1775. maiąc oznaczone mieyſce w Chołopieniczach, że jakoby przyzwoicie w Ziemſtwie Orſzań: kondemnowali.

2do: Ze Wóyſcy Przyſieccy, jakoby Konſt: 1775. Sąd Kommiſſyiny determinuiącey ſami odſtąpili, y Ziemſtwo Połockie wedle Konſt: 1726. akceptowali.

3tio: Ze Sprawa po *Kon:* 1775. Komiſſyiney jakoby w rodzaju ſwoim odmieniła ſię.

4to: Ze WW. Wóyſcy Przyſieccy, pozywaiąc do Ziemſtwa Orſzań: ſami rekognoſkowali za Ziemſką, a nie Trybunalſką Sprawę.

Ad 1mum:

Ze Uniwerſał Stanow Rzeczypoſpolitey dozwolił w Ziemſtwie Połockim rozprawować ſię Obywatelom Pttu Orſzań: po zakordonowaniu mieyſca Sądowego Orſzańſkiego, y że wedle onego wolnie rozpoczęty proceder, żadna nie zachodzi oboiętność.

Ale, żeby po rozpoczętym procederze w Ziemſtwie Połockim z powodu Konſt: 1775. mieyſce w Chołopieniczach dla Jurzdykcyów Orſzań: naznaczaiącey, godziło ſię zwracać z Połockiego do Orſzań: Ziemſtwa, wcale niezgodny wnioſek z przepiſem Prawa.

Prawo wyraźnie w Art: 21. z R. 4. y Konſt: 1726. titulo Sprawy in minori Subſelio niedrabowane, Konſtytucya 1764. titulo Trybunał y titulo Exekucye po Dekretach, nie do innego tylko do tegoż ſamego Sądu pozywać nakazuią, kiedy one zapadły.

Konſt: zaś 1775 titulo, Powiat Orſzań: na Kar: 119. nie przemieniła tychże Praw, które nakazuią tam proceder kończyć gdzie Sprawa rozpoczęta, ani nakazała z rozpoczętymi Procederami przenoſić ſię, bo ona ſame tylko mieyſce wyznaczyła w Chołopieniczach dla Jurzdykcyów Orſzań: zatym nie rozpoczętym Sprawom właſną otworzyła Juryzdykcyą. *Czytać tę Konſt:*

Jakoż Barbara Korzeniewſka teraz Hornowſka y jey Opiekunowie

Jako-

Jakowiccy, jako się wyżey okazało, już po tey Konstytucyi rozpoczęty w Ru 1774. proceder kontynuowali ony w Ru 1775. aż do Ru 1776. w Ziemstwie Połockim, sami tam Dyllacye wybierali, Kontumacyine Dekreta y Oczewiste wyroki zyskiwali.

Więc rozumieiąc za Sprawę Ziemską a nie Trybunalską, nie do Orszań: ale do Połockiego Ziemstwa należałoby pozywać.

Pozwania zatym y kondemnowania Ewokcyinego w Ziem: Orszań:, wezwana Konst: 1775. wyznaczaiąca mieysce Juryzdykcyom Orszańskim naymniey nie ochrania, ile kiedy na tymże Seymie udzielną Konstytucyą tegoż Ru 1775. Sąd Kommissyiny na tę Sprawę wyznaczony.

Ad 2dum:

Po Konstytucyi 1775. Sąd Kommissyiny daiącey, nie wciągali Sprawy do Ziemstwa Połoc: Wóyscy, bo Aktorat ich jeden z Jakowickimi y Barbarą Korzeniewską, drugi wzajemny połączone w Ru 1774. 8bra 4. tak świadczy Dekret na karcie 95. y z nich dalsza trwała kontynuacya do Roku 1776, w którym po zrzeczeniu się Opieki, salwa dla Barbary Korzeniewskiey zachowana.

Właśnie tedy po Konst: 1775. Sąd Kommissyiny naznaczaiącey, a przeto rozpoczęty proceder w Ziem: Połoc: na Kommissyą przenoszącey, nie sądzona została Sprawa z Barbarą Korzeniewską.

Nie Ziemska więc, ale Trybunalska jako po Kommissyina Sprawa.

§

Nie racya zaś to jest: że żadna strona Kommissyi nie wyprowadziła, bo Konst: 1776 wszystkie Sprawy z Konstytucyów 1775. Sądy Kommissyine determinuiących, bądź rozpoczęte, bądź nie zaczęte na Kommissyach do Trybunału wysłała.

Ani to jest racyą, że jakoby Wóyscy Przysieccy po Konst: 1775. Ziemstwo Połockie akceptowali, a przeto, że jakoby teyże Konstytucyi odstompili, y wedle Konst: 1726. Sąd właściwy Trybunalski w Sprawie po Kommissyiney utracili.

Jedno z dwóyga obrać trzeba; albo własnego pilnować się argumentu, że Kommissya odstompiona, albo na istotną prawdę zgodzić się, że nie odstompiona.

Pilnuiąc się własnego argumentu, że Kommissyą odstompiona przez akceptacyą Sądu Ziemskiego Połoc: zgodzić się trzeba na istotną wnioskowi konkluzyą wedle powyższych Praw y Konst: 1764. przez Wżnego Zdroiewskiego zacytowaney, że nie Orszańskie, ale Połockie Ziemstwo iest Sądem właściwym, iako przez Proceder akceptowanym.

Jeżeli zaś nie odstompiona Konstytucya po Kommissyina, iako w samey iest istocie, bo nie iest w niczyiey mocy własney przemienić Prawo, y iak dwie późnieysze Konstytucye 1776. i 1784. Po-Kommissyinym Sprawom Forum w Trybunale przeznaczaiące wierzyć każą, to nie Ziemska, ale Trybunalska sprawa.

Konst: 1726. nie w Trybunalskich Sprawach, ale w Ziemskich i Grodzkich akceptacyą Fori za przyczynę właściwego Sądu postanowiła. *Czytać.*

Nie właściwie, przeto ona iest przez Zdroiewskiego wezwana w Sprawie Trybunalskiey, iako Po Kommissyiney, przeciw szczegulnym. A to późnieyszym Konstytucyom w Po-Kommissyinych Sprawach Sąd w Trybunale naznaczaiącym.

Ad tertium:

Ze iakoby Sprawa po Konst: 1776. przemieniła się y że iakoby tąż Konstytu-

ſtytucyą Teofila Przyſiecka nie z Woyſkim, ale z swoim Potomſtwem uzyſkała.

Przemiany Procederu, nie ma, kiedy o też same Dobra dziſieyszy Proceder, o iakie był na Sądzie Ziemſkim Połockim, y o iakie Koſtytucya 1775. Kommiſſyą wyznaczyła.

Kommiſſya zaś, że nie ieſt wyprawiona między Matką, a Córkami Przyſiekką y Korzeniewſkimi, ale między nimi z iedney, a Woyſkim Przyſieckim y innymi z drugiey ſtrony, to dosyć przeczytać Konſt: wgórze wypisaną.

Ad 4tum:

Pozew Woyſkich Przyſieckich po Jakowickich, Kaciuciewiczow y Hornowſkich wyniesiony, nie na rozprawę w Sprawie Po Kommiſſyiney, ale na znikczemnienie Kondemnaty, iako z przepowiedzianych przyczyn bezprawney y ewokacyiney z Referencyą do Konſtytucyi Sąd Kommiſſyiny daiący. Czytać tenże Pozew Roku 1784. Apr: 16. wedle Konſtytucyi teraźnieyszey sprawiony.

Zatym wniosek Zdroiewſkiego do rekognicyi Ziemſtwa niezgadza ſię z pozwaniem Przyſieckich, iako w Sprawie Trybunalſkiey nie właściwie uformowany.

Dopiòro zaś kiedy właściwie przychodzi rozwiązywać Trybunałowi, że Sprawa ieſt Po Kommiſſyina, a przeto że sam Trybunał na tę Sprawę ieſt Sądem właściwym, nie może zamilczeć o Kondemnacie Ziemſkiey Orszańſkiey w teyże samey Sprawie uzyſkaney, że ieſt ewokacyiną, ani o nią y o ſkutki z niey pochodzące odsyłać do innego Sądu, bo uznać za Trybunalſką Sprawę, a na Kondemnatę y ſkutki oney inny Sąd przeznaczyć, byłoby iedno co własny Sąd Forum rozwiązuiący poddać pod kognicyą innego przez zatrzymanie Dekretu ewokacyinego.

Co gdy tak ieſt: że sprawa po Kommiſſyina nie Ziemſka, ale Trybunalſka.

Więc Kondemnata Ziemſka Orszańſka nie tylko, iako contra gradum iuris & ex illicito motivo, lecz iako extra forum & extra Regeſtrum ewokacyinie, y iako fortelnie uzyſkana, przez exekucyą Praw przepowiedzianych ma być znikczemniona.

§.

Co do PUNKTU drugiego,

Względem pen za Ewokacyą, i zły przewod prawa.

§.

Wpisać ſię w Regeſtr nie należy Taktowy, czyli per motivum do niego wciągać sprawę cywilną, ieden z nich ieſt ſkutek zakazaney ewokacyi extra Regeſtrum za którą Konſtyt: Koronacyina 1764. sub tit: Regeſtra Sądowe Trybunalſkie, reaſſumowana na drugim mieyscu pod tytułem Regeſtra w Ziemſtwach y Grodach sześć niedziel wieży naznaczyła.

§.

Udzielnie taż Konſtytucya tit: Trybunał W. Xſtwa Litew: za samo pozwanie ewokacyine extra forum podług Statutu i Konſtytucyi sądzić kazała, a Konſt: 1726. iedna tit: Terminy y Repartycye, druga 1764. Konwokacyina tit: sprawiedliwość 6. niedziel wieży cum Reſtitutione litis expensorum naznaczyła.

Oba tey ewokacyi iedney extra forum drugiey extra Regeſtrum wyſtemki lżeysze są od tego, iaki ſię dopełnia z Kondemnaty podſtempnie, czyli fortelnie tworzącey ſię.

Na wyſtępek ewokacyi, iaka ieſt kara, przepisały Prawa rzeczone pòźnieysze od Statutu, a zaś na wyſtępek fortelnego kondemnowania, iaka bydź powinna kara, żadnego nie zoſtawiły póżnieysze Prawa przepisu y nie znioſły nawet dokładnego o tym Statutu, owszem o. ny ocaliły.

Przez słowa Konſt: 1764. tit: o gleytach.

„ A wdalſzych Prawa terminach w tey Konſtytucyi nie opiſanych, „ uſum Statutu W. X. Litt: y Konſtytucyi Seymowych wcale za- „ chowuiemy.

Statut zaś na pohamowanie fortelnych w kondemnowaniu wybiegow taki wyrok położył.

W Art: 41. z Roz: 4.

„ Ktoby przeciw kogo Prawo jakie, tak u Sądu Ziemſkiego jako y „ Grodzkiego y u ktòregokolwiek innego Urzędu jakim fortelem „ albo pomyłką jaką Sprawę zaocznie za nieſtaniem ſtrony pozwa- „ ney przewiodł, bądź rok jaki nieprawdziwy zmyślony w niewia- „ domości ſtrony przeciwney utworzywſzy, albo na jaką rzecz za „ zapiſy jakimi zmyślonymi nieprawdziwymi ſkazanie Urzędowe o- „ trzymawſzy, tedy ten Sąd przeciw komu ſkazanie wyidzie, mo- „ że o taki zły a nieprawdziwy przewod Prawa do tegoż Urzędu „ przed ktòrym będzie Prawo przewiedzione, ſtronę przeciwną „ pozwać, y gdy ſię w tym winnym z Prawa okaże, tedy ten Sąd „ pierwſzy ma być podnieſion y wniwecz obrócon. A ten kto zmy- „ ślonym obyczaiem Prawo przewiodł, za tę winę ma ſiedzieć w „ Zamku albo Dworze naſzym Sądowym dwanaście niedziel, a ſtro- „ nie ſwey przeciwney dwanaście rubli groſzy zapłacić, a to w ta- „ kich rzeczach gdzie garła nie zaſłuży.

Czego w przepiſach tego Artykułu Statut zakazał, to ſię wſzyſtko dopełniło w kondemnacie Ziem: Orſzań: bo do utworzenia oney użyto fortelu, jako ſię dowiodło z przyſpoſobionych, a nie byłych Plenipopentow y oprócz pomyłki w kondemnowaniu pomimo ſtopnie, pierwſzy banicyi doczeſney, drugi wieczney, w zapiſaniu na infamią nad zakaz ordynacyi Trybunalſkiey przez Konſt: 1726. reaſſumowaney, zmyślonym obyczaiem, jakby po Dekrecie oczewiſtym wzdano ad captatum tempus z wolnością użycia brachii militaris.

To zaś co Statut napiſał, że do tegoż Sądu ma pozwać gdzie zły przewod Prawa otrzymany; już ſię w powyżſzym Punkcie rozwiązało z późnieyſzych Konſt: 1775. 1776. y 1784. iż gdy Sprawa jako po Kommiſſyina do Trybunału należy, a wyſłaniu na inny Sąd nieulega, tedy y kondemnata w przyczynie teyże Sprawy Tryb: ewokacyinie uzyſkana, na inny Sąd wyłączoną być niemoże, bo dwa obiekta obok z ſobą ſtać nie mogą żeby y był Sąd na Sprawę y nie był na Proces z teyże Sprawy błędnie utworzony.

Zatym kiedy we trzech rodzaiach przeſtępſtwo Praw dowiedzione, w pierwſzym wina ewokacyi extra Regeſtrum, w drugim wina ewokacyi extra forum, w trzecim wina kondemnowania fortelnego.

Nieuchronna więc kara wypada wſkazania wieży niedziel 24. y dwunaſtą rubli groſzy z expenſami prawnymi.

§.

Co do 3go Punktu względem złosci tradycyi y intromiſſyi a z nich skutkow.

§.

Zła przyczyna, gorſzy oney ſkutek, czyli raczey wyſtępna Kondemna-

ta Ziem:

ta Ziem: Orſzań: a wyſtempnieyſza za nią tradycya z intromiſſyą naſtompiła.

Zeby ſię z bliſka o tym Tryb: przekonał, wprzód trzeba przypomnieć kto był Poſſeſorem przed naſtaniem tey Kondemnaty.

Jakowiccy pierwſzym Dekretem Ru 1774. mieli ſobie warowaną Poſſeſyą całości Slidzca do finalney rozprawy.

Za ich Dokumentem receſſuiącym Wòyſcy Przyſieccy ſtaneli całości Slidzca Poſſeſorami y zyſkali dla ſiebie warowanie Poſſeſyi Dekretem powtòrnym Ru 1775. także do finalney rozprawy.

Oprócz tego będąc z Prawa natury po Józefie Kublickim y za nabyciem od Sioſtr Wòyſkiey z Domu Józefowicn Kublickich Wołczkowey y Wereſzcyńſkiey Aktorami, których także Prawo Natury żadnym ſłuſznym zapiſem nieprzecięte, co ſię okaże po Kopiach Spraw y Komportacyi ex principali, tenże Slidziec nie w części ale w całości za ſummę 2000. tal: bit: Prawem zaſtawnym wypuścili Bohomołcowey.

1780. Julii 15. przyznane Prawo zaſtawne *czytać*. y Inwentarz przy nim widzieć, dziewięciu Poddanych a dzieſiątą puſtoſzą, Karczmę y Młyn podedworem w całym obrembie ſwoim zamykaiący z intromiſſyą.

Bohomołcowa przezaſtawiła Juſtynowi Przyſieckiemu 1782. Maia 13. Prawo przyznane przezaſtawne.

Juſtyn Przyſiecki przezaſtawny Poſſeſor do Ziem: Orſzań: nie pozwany y żadna na niego nie zaſzła konwikcya.

Pod czasem tey jego zaſtawney Poſſeſſyi Zdroiewſki Sędzia Ziem: Orſzań: na Tradycyą do tegoż ſamoiednego Slidzca wydał obwieſzczenie, nie zaymuiąc w nim ani Poſſeſſora zaſtawnego, ani Juryzdyki Łukomſkiey.

1784. Januar: 16. widzieć obwieſzczenie do Exekucyi.

Za którym tentował w terminie, czy nie tentował w Slidzcu Exekucyi? trudno dòyść prawdy z Teſtymonialnego Liſtu, kiedy w nim wzmianki o Poſſeſſorze zaſtawnym nie uczynił, bronił czyli nie bronił?

Jeżeli bowiem Woyscy bronili, na ten czas nie maiąc w ſwoiey Poſſeſſyi, a zaſtawnik Juſtyn Przyſiecki nie bronił.

Lub jeżeli przeciwnie bronił zaſtawny Poſſeſſor, a Woyscy Przyſieccy, jako Extra Poſſeſsionem będąc nie bronili, za co rzetelnie nie napisano o ſprawieniu ſię zaſtawnego Poſſeſſora.

z Obóyga pewniey wierzyć. że nie tentował obięcia Slidzca, kiedy pro et contra o zaſtawnym Poſſeſſorze nie wzmienił.

Nie przeczy temu Woyſki Przyſiecki, że tentował Łukomſkich attynencyow, jako ſam w Liście Teſtymonialnym poieżdżym wyraża, do trzeciey części wſtępu Jeziora Łukomſkiego, a drugie attynencye Łukomſkie nazywaiąc Slidzkiemi, do Juryzdyki jednak Łukomſkiey, żeby tentacyą czynił nie wyraża, chociaż oną na powtórnym terminie podał, o czym będzie poniżey, a teraz uważyć, co miał za Prawo tentacyi do trzeciey części Jeziora Łukomſkiego, kiedy obwieſzczenia do Łukomla nie wydawał i co miał za Prawo w ſposobie Exdywizyi, a nie Exekucyi tentować, kiedy on z Dekretu Kontumacyinego nie był Exdywizorem.

1784. Febr: 12. czytać takie Teſtimoniales ad captatum tempus odkładaiące, a ex captato tempore ciekawſza od tentacyi naſtąpuie tradycya.

Wſzakże nie wprzòd na nią ziachał, aż Brat jego Sędzia Grodzki przyobiecane maiąc od Hornowſkich zbycie ſwoiey pretensyi, umó-

umówił się z Justynem Przysieckim zastawnym Possessorem o przewlewkowanie Possessyi Slidzca.

Jakoż opłaciwszy summę 2000. TBitych wszedł do Possessyi tegoż Slidzca, wziął od niego wlewek i wszystkie na siebie w pierwszym Prawie zastawnym od Woyskich Przysieckich Bohomolcowey wydanym, obowiązki przyiął, z warunkiem Wolnego Possydowania aż do okupna przez Prawodawcow Woyskich Przysieckich.

1784. Marca 8. Prawo Wlewkowe od Justyna Przysieckiego Zdroiewskiemu Sędziemu Grodzkiemu Orszańs: w Grodzie Orszań: przyznane. *Czytać.*

Słowa tego zapisu.

„ A tak ja Justyn Przysiecki Pisarzewicz Ziem: Wwdztwa Połockiego, mocą aktualnych Praw będąc zastawnym Possessorem „ wzmienioney Maiętności Slidzca, na gruncie daney pierw„ szym od WW. Woyskich Przysieckich Prawem wolności do „ przelania i przezastawienia nieraz pomienioną Maiętność Sli„ dziec, będąc potrzebnym summy 2000. TBitych &c.

Loco 2do: Takową zastawną Possessyą bez żadney Excepcyi, Akce„ su i Regressu całkowicie, wespół z Prawem zastawnym i wle„ wkowym, oraz wszelkimi Dokumentami dotąd mnie służący„ mi na osobę przerzeczonego W. JP. Sędziego Grodz: Orszań: „ przelewam, ustępuię i też Dokumenta wszelkie zastawną Pos„ sessyą probuiące do rąk Jmci oddaię.

Loco 3tio: Wolen i mocen będzie przerzeczony W. JP. Sędzia Grodz: „ Orszań: powyżey wyrażoną Maiętnością Slidzcem ze wszyst„ kiemi jey przynależnościami, aż do oddania przez wieczy„ stych Aktorow zastawney summy rządzić, dysponować, po„ żytkow wszelkich Prawem zastawnym dozwolonych, do tych „ czas uiszczaiących wynaydować.

Loco 4to: Czasu zaś Exempcyi Maiętności Slidzca przez Aktorow „ nastąpić maiącey summę, zastawną odbierać, o pretensye ad „ fundum z zastawnych Dòbr do Dziedzicow stosować się maią„ ce, umiarkowanie czynić i z onych kwitować.

Tym sposobem Sędzia Grodzki wszedłszy do Possessyi zastawney Slidzca, a w bliskim iuż będąc dokończeniu nabycia pretensyi od Hornowskich oczekiwa na Brata swoiego Sędziego Zdroiewskiego z przysposobioną kompanią, nie tylko do tradowania Slidzca na Imie niby Hornowskich, a rzeczą samą na siebie, lecz razem i do gwałtownego zaiazdu attynencyow Łukomskich.

Jakoż przybyły Sędzia Ziem: Orszań: do Domu Brata swoiego na zastawney Possessyi będącego, nie znayduie od niego oppozycyi do tradowania Slidzieckiey zastawney Possessyi, podaie zatym ex captato tempore, w nie wiadomości Woyskich o takiey między Bracią robocie.

Nie kończy wszakże na tym tradowaniu, napada zbroynie z tumultem na Łukomskie niektóre attynencye, a tym sposobem nie tylko Slidziec, lecz i trzy Folwarki Łukomskie, nie będąc nawet w jednym z tych in fundo, wyprowadza do swoiey Tradycyi i intromittuie na Imie Hornowskich, świadczy o tym.

1784. Apr: 1. czyniona, Eorundem 3. na Urzędzie Ziemskim Orszań: zeznana Intromissya.

Nie ma wprawdzie tey Tradycyi, ktòra się w Intromissyi wyraża, że Slidziec ze wszystkiemi attynencyami, ze wszystkim zabudowa-

niem, z puſzczą, lasami, ſtawami, młynami, Jeziorami, rzekami, poddanymi i karczmą.

Ale że była taka Tradycya, wierzyć temu każe własna do Tradycyi referuiąca ſię intromiſſya, i że Juryzdyka Łukomſka przez tęż Tradycyą podana, dowod poniżey, a teraz dla przekonania ſię o tradowaniu całego Slidzca, przywodzą ſię

Słowa Intromiſsyi Tradycyiney.

„ Iż w Roku ninieyſzym 1784. Mśca Aprila d. 1. od Wch JPanow „ Jana i Barbary z Korzeniewſkich Hornowſkich Skarbn. Brzeſkich do Dobr Slidzca i attynencyi Dombrowian zabudowanego, do Turopow przezwanych Frankwenecyą do Drozdow „ przezwanych Weſołow w Powiecie Orſzań. leżących ex inſtantia Wch Hornowſkich na Wch Joannę i Tadeuſza Przyſieckich Woyſkich Orſzań: z ſtroną Szlachty zoſtawſzy użytym, „ a *Dekret Ziem: Pttu Orſz: w Roku* ninieyſzym na Kadencyi Trzykrólſkiey Mśca Februar. 3 d. zapadły, i Tradycyą dla tychże „ Wch Hornowſkich przez W. JP. Tadeuſza Zdrojewſkiego Sędziego Ziem: Orſz: w Ru 1784. Mśca Apr. 1 d. ſporządzoną „ oglądawſzy, na też Dobra pomienione, na mocy takowey tradycyi referibiliter do niey mając ſię we wſzyſtkim Dobra wzmienione z *zabudowaniem wſzelkim.*

Loco 2*do*: z Puſzczą, Laſami.

Loco 3*tio*: Z Stawami, Młynami, Jeziorami, Rzekami.

Loco 4*to*: z *Karczmą*, wſiami i Poddanemi w nich mieſzkającymi i „ wſzelkiemi przynależnościami, naymnieyſzey z nich części nie „ nie wyłączaiąc, WW. JPP. Janowi i Barbarze z Korzeniewſkich Hornowſkim Skarbn. Brzeſkim w aktualną poſſeſſyą bez „ żadney przeſzkody podałem.

Oglądana Tradycya przez Woźnego do całości Slidzca bez żadney excepcyi, Młynu, *Karczmy*, i Puſzczy, gdyby była na Sądzie złożona, pewnieby ſię i Juryzdyka Łukomſka do teyże Tradycyi wpiſana okazała.

Wſzakże gdy jey niema, dowodzi ſię daley że była.

Hornowscy wraz po Tradycyi uczyniwſzy podział w teyże tradowaney poſſeſſyi, i z niey dwie części odtrąciwſzy, na trzecią wydając pretenſorſkie ſwe prawo, Juryzdykę Łukomſką, dwa Jeziora jedne Slidzieckie, drugie Łukomſkie z ſtawami i Młynami, z Karczmą, wioſkami Dombrowką i Parniewką, z gruntem Popowką, i Toropy, oraz Drozdowſkimi nad Jeziorem Wielkim Łukomlu przez też prawo opiſali i przez Intromiſſyą do poſſeſſyi podali.

1784 Aprila 5 Dokument titulo prawo w Kancellaryi Ziem: Orſzań: przyznane od Hornowſkich Sędziemu Zdrojewſkiemu, i za nim eorundem 8. zeznaną Intromiſſyą *czytać.*

Gdzież ta tak świętey roboty tradycya? która na poſſeſſyą nietylko do całości Slidzca (jak ſię ſzczyci) nemine contradicente pod czaſem zaſtawney poſſeſſyi Zdrojewſkiego, lecz i przez gwałtowniczą przemoc do Folwarkow, Juryzdyki, Jeziora i dalſzych attynencyi Łukomſkich Hornowſkich Prawodawcow Zdrojewſkiego wprowadziła.

Prawda, że taka tradycya i podział z niey do Kontraktu uczyniony, nie wyrażają ſię w prawie, i w Intromiſſyi od Hornowſkich Zdrojewſkiemu wydanych, ale niechże powiedzą? zaczym Hornowscy weſzli do poſſeſſyi Juryzdyki i dalſzych attynencyow Łukomſkich, które podali Zdrojewſkiemu, jeżeli nie za Kondemnatą

tą fortelną i tradycyą, ale cóż pomoże im wymyślna argumentacya, kiedy Intromiſſya byłość tradycyi, nie do trzeciey części Slidzca, ale do całości poświadczająca, dochodzić prawdy każe, że w tradycyi od widoku ukrytey, czyli dla fatalnego wyſtępku już zatraconey, Juryzdyka i dalſze attynencye Łukomſkie znaydowały ſię, jako znaydujące ſię w Intromiſſyi przy prawie póżnieyſzym Zdrojewſkiemu przyznanym, w którym tradycya zatajona, a rzecz z Tradycyi nieukryta, jaśnie ſię widzieć i *czytać daje*.

Złożona zaś Titulo Tradycya, nie jeſt Tradycyą tą, jaka ſię w Intromiſſyi tradycyiney wyraża, bo niema tych ſkutków, jakie ſię w Intromiſſyi ſpecyfikują.

W Intromiſſyi Tradycyiney Wſie, Parniewka, y Dombrowka, w Tradycyi Parniewki niema.

W Intromiſſyi tradycyiney zabudowanie całe Slidzieckie, ogrody, Karczma, Młyn, Puszcza, w Inwentarzu tradycyinym, tego wſzyſtkiego niema.

W Intromiſſyi drugiey dnia 4. po Tradycyi przy prawie Zdrojewſkiemu danym, Juryzdyka Łukomſka y Jezioro, w Inwentarzu *Titulo* Tradycyinym, część tylko trzecia Jeziora wyexdywidowana.

1784. Aprila 1. Liſt *Titulo* podawczy y Inwentarz z Intromiſſyą Tradycyiną, y drugą po Tradycyiną niezgadzaiące ſię. *Czytać*.

W Slidzcu całym jedną Wieś Dombrowkę maiącym dziewięciu Poddanych, dzieſiąta puſtosz, *świadczą o tym*.

1780. Julii 25. Inwentarz od Woyſkich Przyſieckich Bohomolcowey, przy Prawie zaſtawnym dany, a czaſu exempcyi powrócony

W Inwentarzu *Titulo* Tradycyinym dwie Wioſki, jedna Dombrowka z pięcią Poddanymi y ſzóſtą puſtoſzą, druga Drozdy z pięcią takoż Poddanymi y Folwarkiem Weſołowem, drugim Folwarkiem Wenecyą, trzecim Lipemburgiem.

Inwentarz powtóre Tradycyiny z Inwentarzem Bohomolcowey do trzech tylko Poddanych Slidzieckich zgadza ſię, a reſztę jakoby nowo oſadzonych wyraża, którzy na jedney Puſtoſzy Slidzieckiey w Inwentarzu Bohomolcowey wyrażaiącey ſię, choćby byli nowo osadzonymi, pomieścićby ſię niemogli, czytać y konfrontować Inwentarz, *Titulo* Tradycyiny z Inwentarzem zaſtawnym Bohomolcowey.

Zkąd ſię wreſzcie wzięło dzieſiąciu Poddanych w trzeciey części Slidzca do wpiſania na Tradycyiny *Titulo* Inwentarz, kiedy w całym Slidzcu dziewiąciu Poddanych, nieinaczey, tylko z bliſkiey pozycyi Łukomla.

Dekret Ziemſki Orszańſki choćby ſię z przepisami prawa zgadzał, nie mogłby być tak exekwowanym jak zoſtał, nie determinował on bowiem Exdywizyi, ani wyznaczył na Exdywizyą Sędziego Zdrojewſkiego, będąc zaocznym, a nie oczewiſtym.

Zapisana w nim wprawdzie Inekwitacya, ale nie do podania wieczyſtego, jakie idzie za Dekretem oczewiſtym, gdy kto Aktorſtwo wygrywa, ale do ulokowania wſkazowey ſummy 25000. złtch oppinativè uprojektowanych. *Czytać* tenże Dekret Kontumacyiny, co do wſkazow.

Urzędnika powinnością jeſt zayrzeć w Dekret y dobrze rozczytać ſię, jakie w nim ſą przepisy, a dopiero przyſtempować, wedle przepisow Prawa do Exekucyi onego.

Prawo w Artyk: 98. z Rozdz: 4. przepiſało regułę Urzędom, jak maią wſkazy Dekretowe lokować, na ſłużbach włocznych, puł-włocznych, ciągłych y Bojarſkich, na gruntach zaſianych pro-

 ſtopol-

ſtopolnych y leſnych, y że nie pierwey do podawania Dworow maią jachać, aż chybaby nie wypełniła ſię ſumma wſkazowa na przepisanych w porządku właſnościach. *Czytać* tenże Artykuł y Konſtyt: przy Statucie *Titulo* Oprawa takowych rzeczy w rzeczach osądzonych, tenże porządek zachować nakazuiącą y dyſtynkcyą między wieczyſtymi, a doczeſnymi tradycyami czyniącą.

W tradycyi zaś y Inwentarzu przy niey, nie exekucya kondemnaty za wſkazy uczyniona, bo intraty do proporcyi wſkazow nie wyciągane, ani opisywane, ale czytelna Exdywizia częściow nie ſądzonych, ani mierzonych bez Dekretu arbitralnie udziałana, a w rzeczy ſamey nieſłychana praktyka, przez fawor ſtronie krwią Braterſką złączoney y przez nieznajomość prawa, czyli przez pogardę onego dopełniona.

Konſtyt: 1726. *Titulo* Exekucye ſamym Urzędom circa executionem przez Woźnych Intromittować y Inwentarze wiernie ſpisywać nakazuią, ſub pœna ſuſpenſionis ab activitate & ab officio in perpetuum.

Intromiſſya tradycyina ſama za ſobą daje świadectwo, że nie Urzędnik przez Woźnego wwiązywał, ale ſama ſtrona przez użytego od ſiebie Woźnego Intromitowała ſię do tradycyi Zdrojewſkiego.

Jakaż wierność Urzędu? y jaka wiara tradycyi tak obłąkanego, a z fortelnym nawet Dekretem niezgodnego.

Konſt: 1764. tit. exekucye oſtrzegła, iż Urzędnik ma czynić exekucyą za Dekretem wporządku ſwoim oſtatecznie & in foro competenti otrzymanym.

Byłaż na to baczność Urzędu exekwuiącego Dekret Ewokacyiny, 'a to jeſzcze zporządku ſwego pierwſzy, jako żadnych poprzedniczych niemaiący.

Kondemnata na iednego Dziedzica, a Zaſtawnik wedle Art: 50. z Roz: 4. rownie pozywać Zaſtawnika jako y wiecznika nakazuiącego, niepozwany, ani kondemnowany, ani za tąż Kondemnatą Obwieſzczony. Jakaż tradycya w Poſſeſyi niezkonwinkowaney.

O taką praktykę domierzoną nie tylko Zdroiewſcy Bracia Ziemſki y Grodz: Sędziowie Orſzań: z Woźnym Zurawſkim, ale y pomocnicy ich nieodwłocznie na Urzędzie zamanifeſtowani.

1784. Apr: 20. y 27. Manifeſta czytać, y Pozwy wydane widzieć.

Cóz ieſzcze do takiey niepraktykowaney exekucyi Sędziego powodowało, ktory poſunął ſię do przemienienia tradycyi rożniącey ſię od intromiſſyi tradycyiney.

Zbliżaiący ſię do okupna termin wyperſwadował Zdroiewſkim, że taka tradycya na przeſzkodzie ſtać niemoże, y to jeſtſco powodowało z tradycyinego na Exdywizorſki zamienić Inwentarz z liſtem podawczym.

Tak tedy już ſobie doradziwſzy, przyiął ſummę zaſtawną y nic niezoſtało tylko wedle warunkow Prawa wrócić Slidziecką zaſtawną Poſſeſyą z pod fortelney kondemnaty y zawichrzoney tradycyi

1786. Apr: 23. Plenipotencya od Sędziego Zdroiewſkiego Staniſzewſkiemu do przyięcia ſummy za Maiętność Slidziec y zakwitowanie z oney.

1786. Apr: 27. przy zwroceniu Dokumentow zaſtawnych y odebraniu ſummy na Urzędzie, Kwitacyą Staniſzewſkiego Woyſkim Przyſleckim wydaną w excerpcie z Protokułu wyiętą *czytać*.

Już ſię, więc zyściło to co ſię powiedziało na początku: iż zła przyczyna, gorſzy oney ſkutek; niezoſtaie przeto jak tylko przywieść na konkluzyą *Sło-*

Słowa Art: 40. z Roz: 4.

„ A jeśliby się z oczewistego mówienia strony żałobney z Urzędem to nie „ Prawne skazanie, którego Urzędu pokazało, tedy takowy skaz „ ma być podniesion, y na stronę odłożon y tak ukrzywdzonemu „ ma być wywiązanie dano y ono imienie, abo grunt odsądzony „ zaś jemu przywrócon.

§.

Aże Sędzia Ziemski Zdrojewski de abusu offitii jest pozwanym, który tyle przestępstwa dopełnił, a Woyscy Przysieccy wedle przepisu Konstytucyi 1784. *Titulo* Trybunał, zabraniaiącey łączenia do Regestrow Taktowych, czekać muszą z nim porządku ex offitio rozprawy, a strona w tenczas, która tę praktyczną zyskała tradycyą już nie będzie w sprawie, jako do Regestru offitii nie należąca, wypada zatym nie odbita potrzeba, aby Trybunał nakazał lokacyą tych munimentow w Kancellaryi Trybunalskiey, z których sie sprawa de abusu offitio składa, to jest listu obwieszczzego, co do daty exekwowania w dniu piętnastym na dwunasty poprawionego, a z tradycyą w dalszych Punktach nie zgodnego, Listu tentacyinego Pojeżdżego, a drugiego tradycyinego, tudzież Inwentarza z Intromissyą Tradycyiną.

Co do Inkwizycyi, Kalkulacyi i Weryfikacyi.

Przyczyną perceptowania intrat była Kondemnata i Tradycya, za upadkiem więc przyczyny wracać się powinny skutki z oney. Zatym jedne Prawo służy do naznaczenia Inkwizycyi, Kalkulacyi i Weryfikacyi, które się przywiodło do Rehabicyi.

Co do warunku Possessyi przeciwnie przez Zdrojewskiego zażądanego.

Gdyby nie Kontumacyiny primæ Instantiæ Sądu i nie Fwokacyiny, ale oczewisty ultimæ instantiæ był Dekret, nie służyłby do warunku Possessyi za taką obłąkaną Tradycyą.

Jeszcze raz przypomnieć Konst: 1726. tit: Exekucye, że przy Tradycyi, razem powinna następować Intromissya, aby jedno drugiemu supplementowało, a zatym aby jedno od drugiego nie różniło się.

Zaczym teraz chce warunku Possessyi? czy za Intromissyą? to do niey Tradycyi nie ma względem własnościow Intromittowanych, czy za Inwentarzem titt: Tradycyinym rzecz Exdywizorską zamykaiącym? to on się od Intromissyi różni.

Słowem mówiąc, jedno drugiemu niewiarę y fałsz zadaią, y chociaż oba pochodzą od Urzędowych y przysięgą zaręczonych Osob, w takim jednak przypadku oba munimenta wiary naymnieyszey jednać nie mogą, jako w krzywych Urzędowania obowiązkach przyniesione.

Chcieć nakoniec warowania Possesyi za taką Tradycyą y Intromissyą, jest to chcieć oczewistego błędu utwierdzenia, a razem chcieć przemiany ustaw Krajowych.

Ale jak o to śmieią tentować, kiedy Trybunał nie na przemianę Praw, ale na Exekucyą ich jest Sądem.

A więc przez Exekucyą Praw, nie warunek Possesyi, ale zwrot oney z przyczyn przepowiedzianych następować powinien.

§.

Co do 4go Punktu względem dwojakich pen Kontrawencyinych przez Sędziego Zdrojewskiego zaproſzonych.

§.

Dwa do tego Punktu złożono świadectwa, jedne Ru 1784. Febr: 1. y za nim zaproſzono pen Kontrawencyinych za ſprzeciwinie ſię niby Dekretowi Ziem: Połoc: drugie Ru 1784. Febr: 12. za ſprzeciwienie ſię Dekretowi Kontumacyinemu Ziem: Orſzań:

Względem pierwſzego, ten ſłużył Jakowickim y odſtompiony przez nich Dokumentem Roku 1774. Junii 15. y późnieyſzym Dekretem Ziemſkim Połoc: 1775. (jako ſię dowiodło) Poſſeſya Slidca warowana Wòyſkim Przyſieckim.

§.

Względem drugiego, nikczemność w powyżſzym Punkcie dowiedziona.

A więc z oboyga pretensya o peny kontrawencyine, iako niesprawiedliwa. ma być uchylona.

§.

Co do 5tego punktu, względem Reindukcyi do Juryzdyki Łukomskiey.

§§.

Tey Poſſeſſya Dekretem Oczewiſtym Ziem: Połoc: Ru 1774. Febr: 3. żądaney Reindukcyi nie uznawaiącym Woyſkim Przyſieckim do oſtateczney rozprawy zawarowana i Kopia Spraw nakazana, ktòra dotąd nie uſkuteczniona.

Powtòre: taż Juryzdyka Łukomſka, iako ſię dowiodło, bez konwikcyi za fortelną Ziems: Orszań: kondemnatą, bez podania do Łukoml Obwieszczenia, Tradycyą bezprawną Hornowſkim zaimplikowana, a przez nich Zdroiewſkiemu po odięciu, za tąż Kondemnatą przelana.

Więc nie Reindukcya przeciwko Dekretowi Ziemſkiemu Połockiemu waruiącemu Poſſeſſyą, a Reindukcyą uchylaiącemu, bo Dekret na Dekret nie Appellowany przez Barbarę Korzeniewſkę y Opiekunow oney ani Manifeſtowany naſtempować nie może, ale wedle przyczyn w powyższym punkcie przełożonych, z pod bezprawney Kondem: y Tradycyi, Rehabicya dla Woyſkich Przyſieckich cum calculo dana bydź powinna.

§.

Co do ſzòſtego Punktu:

§§.

Nie uſkuteczniony Dekret Ziemſki Połocki, co do Kopii Spraw, ani komportacyi, bez czego finalna rozprawa naſtępować nie może, wedle Reguł Konſtytucyi 1726. titulo Munimenta, etiam consentientibus partibus Oczewiſtey rozpzawy, bez Kopii Spraw nie dozwalaiący, 1764. titulo Dyllacye y szczegulney 1775. Sąd Kommiſſyiny naznaczaiącey, po uprzedzonych ſtopniach wedle porządku Prawa, rozprawę nakazuiącey.

Ze wszyſtkich tedy Munimentow, iakie ſię teraz ſkładaią, ktòrych w tym czaſie kognicya niewolna, ma bydź wedle tychże Praw Kopia Spraw, nakazana; tudzież komportacya wszelkich Dokumentow pod Regeſtrami porządnie przez ſtrony sprawionymi, do Kancellaryi Trybunalſkiay za niedziel 6. a po Komportacyi Lokacya y persyſtencya, z wolną kommunikacyą do niedziel 4rech nakazana z obowiązkiem przyſięgi przy rozprawie finalney.